

בְּטֹבַע מְשֻׁמָּשׁת הַהֶסְוָאָה אֶת בְּעָלֵי הַחַיִּים כְּדֵי לְשַׂרְד: לְנוֹעַ בְּלִי שְׂיִתְגַּלוּ, לְהַשִּׁיג
מְזוֹן אוֹ לְהִתְחַמֵּק מִטּוֹרְפִים.

גַּם חִילִים בְּצָבָא מְשִׁתְּמָשִׁים בְּהֶסְוָאָה. בְּעֵת מְבַצְעִים בְּשִׁטַּח שֵׁשׁ בוֹ צְמָחָה,
הֵם לּוֹבְשִׁים מְדִים יֻרְקִים שְׂמֻכְסִים אֶת עוֹרָם, צוֹבְעִים אֶת הַפְּנִים בְּצָבָעִים יֻרְק
וְחוּם, וּלְעֵתִים הֵם מְצַמִּידִים לְבָגָדִים שְׁלֵהֶם מִיַּנִּי צְמָחִים. כִּךָּ הַחִילִים הוֹפְכִים
לְהִיּוֹת חֵלֶק בְּלִתִּי-נִפְרָד מֵהַשִּׁטַּח.